

FE DE ERRATAS

Hai un erro no final da páxina 158. Este é o texto completo:

Nalgún momento do día, o remeiro quitara a camisa e, incluso desde onde estaban, podíanse ver as tatuaxes, as cicatrices e, bañados en suor, os poderosos músculos que debuxaban unha inconfundible silueta de forza e vontade.

—O segredo está no ritmo. Non se trata de ser máis rápido ou de ter máis forza —dixo o taberneiro—. Iso é o que pensan os rapaces que presumen no porto cando van pescar luras. Non, nada diso. O que hai que facer é soportar a dor dos brazos converténdose en fariña a medida que pasan as horas... Que pasan os días. Iso é algo que só os mellores aturan —concluíu sinalando co queixo a Ze.

Pedimos desculpas